

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiарvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

De corruptione liberi arbitrii p. peccatum. H

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

Tunc sine errore ratio iudicare, & voluntas sine difficultate bonum appetere poterat, post peccatum vero ante reparationem gratiae, præmitur à concupiscentia & vincitur, & habet infirmitatem in malo, sed non habet gratiam in bono: & ideo potest peccare, & non potest nō peccare, etiam damnabiliter: post reparationem verò, ante confirmationem premitur à concupiscentia, sed non vincitur: & habet quidem infirmitatem in malo, sed gratiam in bono: ut possit peccare propter libertatem & infirmitatem: & possit non peccare ad mortem propter libertatem, & gratiam adiuuatem, nondum tamē habet posse omnino non peccare, vel non posse peccare, propter infirmitatem nondum perfectè absorptam, & propter gratiam nondum plenè consummatam: post confirmationem vero infirmitate penitus consumpta, & gratia consummata, nec vinci poterit, nec premi, & tunc habebit non posse peccare.

De corruptione liberi arbitrii per peccatum. H

Vnde manifestum est, quod præter alias poenitentes pro peccato illo, incurrit homo poenam in corruptione & depressione liberi arbitrii. Per illud nanque peccatum naturalia bona in ipso homine corrupta sunt, & gratuita detracta. Hic est enim ille qui à latronibus vulneratus est & spoliatus. Vulneratus quidē in naturalibus bonis, quib. non est priuat², alioquin nō posset fieri reparatio: Spoliatus verò gratuis, quę per gratiam naturalibus addita fuerant. Hęc sunt data optima, & dona perfecta, quorū alia sunt corrupta per peccatum, id est, naturalia, vt ingenium, memoria, intellectus: alia subtracta, i grāuita, quamquam & naturalia ex gratia sint. Ad generalē Dei quippe gratiam pertinet. Sēpe tamē huiusmodi fit distinctio, cum gratiae vocabulum ad speciem, nō ad genus refertur. Corrupta est ergo libertas arbitrij per peccatum, &

Ex parte perdita. vnde August. in Ench. Libero arbitrio male vnum homo, & se perdidit & ipsum. Cum enim libero arbitrio peccaretur, victore peccato amissum est & liberum arbitrium. A quo enim quis deuictus est, huic seruus addicatus est. Ego liberum arbitrium dicit hominem amisisse: non quia post peccatum non habuerit liberum arbitrium, sed quia libertatem arbitrii perdidit: non quidem omnem, sed libertatem a miseria & a peccato.

I. Pet. 1. d.

De tribus modis libertatis arbitrii.

Est nanque libertas triplex, scilicet a necessitate, a peccato, a miseria. A necessitate, & ante peccatum, & postquam liberum est arbitrium. Sicut enim tunc cogi non poterat, ita nec modo. Ideo voluntas merito apud Deum iudicatur, quia semper a necessitate libera est, & nunquam cogi potest. Vbi necessitas, ibi non est libertas: ubi non est libertas, nec voluntas, & ideo nec meritum. Hec libertas in omnibus est, tam in malis quam in bonis.

*De libertate
a peccato.*

2. Cor. 3. d.

Ioan. 8. c.

Rom. 6. d.

In enh. ca.

30. ad princ.

Augustin.

Ioan. 8. d.

Est & alia libertas, a peccato, scilicet de qua dicit Apostolus, Vbi spiritus domini, ibi libertas. Et veritas in Evangelio, Si filius vos liberauerit, vere liberi eritis. Hec libertas a servitute peccati liberat, & seruos iustitiae facit: sicut econuerso seruus peccati liberos iustitiae facit. Vnde Apostolus. Liberati a peccato, serui facti estis iustitiae. Et ite: Cum serui essetis peccati, liberi fuistis iustitiae. Hanc libertatem peccando homo amisit. Ideoque Aug dicit, quod homo male vrens libero arbitrio, & se perdidit, & ipsum: quia perdita est per peccatum libertas non a necessitate, sed a peccato. Qui enim facit peccatum, seruus est peccati.

Qui habet libertatem, scilicet, a peccato, & per quid?

Itam libertatem quae est a peccato, illi soli nunc habent, quos filius per gratiam liberat & reparat: non ita quod penitus sint sine peccato in hac mortali carne, sed ut in eis peccatum non dominetur neque regnet.